

4-1-re győztünk!

Ezzel az üdvözléssel léptünk be október 4-én, szombat este lakásunk ajtaján, elújságolva a nagy hírt az otthon maradottaknak, mi, a máltai segítők.

Ezzel az üdvözléssel léptünk be október 4-én, szombat este lakásunk ajtaján, elújságolva a nagy hírt az otthon maradottaknak, mi, a máltai segítők.

Eddig nem jártunk focimeccsre, a családjunk most mégis „csúfolódik” velünk, hogy milyen nagy focirajongók lettünk. Így jár az, aki csak segíteni akart. Kísérni a fiatalokat. S most nem tudja kivonni magát a győzelem mámorából. Csak mesél és mesél a mérkőzés hangulatától megfertőzve. Hogy is történhetett mindez?

A Fehérvár FC és a Magyar Máltai Szeretetszolgálat közösen meghirdette a [„Jegyet-jegyért” akció](#)t a székesfehérvári iskolákban. Minden diák, aki vállalja, hogy egy fő tantárgyból legalább egy jegyet javít előző félévi bizonyítványához mérten, úgy térítésmentesen vehet részt a Fehérvár FC hazai mérkőzésein.

21 iskola 286 tanulója vállalta a megmérettetést. Előre megbeszélt helyen találkozunk a fiatalokkal, kiosztjuk a belépőket és a máltai emblémákat, majd közösen bevonulunk a stadionba. A problémák megelőzése érdekében 25 gyermeknek van egy-egy „őrangyala”, aki a belépőjegy átadásától a meccs végét követő gyülekezőhelyre való visszaérkezésig felel a védelméért. Ők vagyunk mi, a máltai önkéntesek.

De hogyan is lettünk NAGY FOCIRAJONGÓK? Hát nem az első mérkőzésen. Csendben, érdeklődve ültünk, tanulva a szabályokat, figyelve, mások mit csinálnak. Ez már csak azért is érdekes volt, mert közvetlen a mellettünk lévő szektorban egy nagy csoport dobszóval, zászlókkal, ütemes skandálással biztatta a hazai csapatot. Ők lennének a kemény mag, akiktől esetleg féltünk kellene fiataljainkat? Kiderült, hogy a Videoton Baráti Kör tagjai, akik kitartanak a focisták mellett, jobban, rosszban. Sajnos szeptember 20-án ez utóbbiban volt részünk. Így Ők szurkoltak, mi csendben szorítottunk. Veszítettünk. Akkor.

Legközelebb azonban (2008. október 4-én) fordult a kocka. Bár minden úgy kezdődött, mint az előző alkalommal: öt kapura rúgás, egyetlen gól nélkül, majd az ellenfél egyetlen támadásából máris Ők vezetnek. Csakúgy, mint előző alkalommal, néma csend, csak a Baráti Kör biztatása hallatszik továbbra is. Majd a félidő vége előtt egyenlítünk. Végre! De mindez semmi, mert az újabb gólnál felébrednek a szurkolók. Itt is, ott is csatlakoznak a dobszó ritmusához, majd szinte mindannyian tapsolunk, ugrálunk, fütyülünk, rigmusokat skandálunk: Hajrá Videoton! Berekedünk. Majd a végén ismeretlenek egymásra mosolyogva, egymást udvariasan előre engedve a kijáratnál, a meccs egy-egy jelenetét felelevenítve magyarázunk nagy hangon: jók voltunk! Mintha mi nyertük volna meg, mi a szurkolók. SZÉP VOLT FIÚK!

Remélem, legalább morzsáit át tudtam adni az engem ért élményeknek.

Legközelebb jöjjenek Önök is!

Fehérné Marianna
szurkoló tanuló, máltai önkéntes

[További képekért kattintson ide!](#)